

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Cb/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314213840
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:1314213840.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc samosudkyňou Mgr. Miriam Kamenskou, v právnej veci navrhovateľa F. Q., Z.. XX. XX. XXXX, B. Z. I. Z. XX, XXX XX B., občan SR, právne zast. Matala, Pružinský, Hegedúš & Partners, s. r. o., so sídlom Prievozska 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti odporcovi MPL TRADING, spol. s r. o., so sídlom Galvániho 8, 821 04 Bratislava, IČO: 31 388 639, právne zast. Majling & Ninčák, s. r. o., so sídlom Palárikova 14, 811 04 Bratislava, IČO: 35 960 728, v mene ktorej v konaní koná konateľ - JUDr. Ján Majling, advokát, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy konania v sume 1 000,40 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 11. 06. 2014 na nepríslušný Okresný súd Bratislava III. domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu Stály rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri spoločnosti Rozhodcovský súd Banská Bystrica, s. r. o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 103 956, sp. zn. SR 245/2012, zo dňa 12. 10. 2012. Uviedol, že dňa 27. 01. 2012 uzatvorila spoločnosť VME GROUP, s. r. o., Bratislava, IČO: 44 211 171 ako kupujúci s odporcom ako predávajúcim Rámcovú kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola úprava všeobecných podmienok vo vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcim pri realizácii dodávok tovaru a ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky odporcu. Dňa 12. 10. 2012 bol Stálym rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici, zriadeným pri spoločnosti Rozhodcovský súd Banská Bystrica, s. r. o., sp. zn. SR 245/2012, vydaný rozhodcovský rozsudok, na základe ktorého bola spoločnosti VME GROUP, s. r. o. a navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporcovi spoločne a nerozdielne pohľadávku vo výške 30 753,52 Eur s príslušenstvom. Právomoc uvedeného rozhodcovského súdu mala byť založená na základe rozhodcovskej doložky dohodnutej v Rámcovej kúpnej zmluve, ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach. Ako vyplýva z uvedených dokumentov, medzi navrhovateľom a odporcom nikdy nebola platne uzatvorená rozhodcovská doložka, nehovoriac pritom o tom, že ručiteľské vyhlásenie obsiahnuté v článku 6 Všeobecných obchodných podmienok, od ktorého si odporca odvodil pasívnu legitímáciu navrhovateľa v rozhodcovskom konaní, nespĺňa náležitosti platného právneho úkonu. V ďalšom bude preto jednoznačne preukázané, že vzhľadom na neexistenciu platne uzatvorenej rozhodcovskej doložky medzi navrhovateľom a odporcom je daný zákonný dôvod v súlade s § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní na zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko navrhovateľ ako účastník rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy s tým, že v rozhodcovskom konaní došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, v dôsledku čoho existuje dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v zmysle § 40

ods. 1 písm. j) Zákona o rozhodcovskom konaní. Navrhovateľ poukazuje na to, že Rámcová kúpna zmluva, rovnako ako aj Všeobecné obchodné podmienky, boli uzatvorené výlučne medzi odporcom ako predávajúcim a spoločnosťou VME Group, s. r. o. ako kupujúcim, a teda zmluvnými stranami rozhodcovskej doložky v týchto dokumentoch obsiahnutej, sú výlučne odporca a spoločnosť VME Group, s. r. o.. Uvedená skutočnosť nepochybne vyplýva z označenia zmluvných strán v záhlaví Rámцovej kúpnej zmluvy a následne z podpisov zmluvných strán na uvedenej zmluve, pričom aj zo samotných Všeobecných obchodných podmienok nesporne vyplýva, že tieto boli podpísané za spoločnosť odporcu a za spoločnosť VME Group, s. r. o.. Navrhovateľ ako fyzická osoba teda nie je zmluvnou stranou Rámцovej kúpnej zmluvy a ako zmluvná strana nepodpísal ani Všeobecné obchodné podmienky, a teda rozhodcovskú doložku nemožno považovať za platne uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom. V dôsledku neexistencie platne uzatvorenej rozhodcovskej doložky medzi navrhovateľom a odporcom preto v uvedenom prípade nebola daná právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie prípadného sporu medzi navrhovateľom a odporcom, keďže navrhovateľ nemôže byť účastníkom rozhodcovského konania ako odporca z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie vo vzťahu k nároku uplatnenému odporcom v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku nemožno považovať za platne uzatvorenú, keďže zo žiadneho z uvedených dokumentov nijakým spôsobom nevyplýva prejav vôle navrhovateľa ako samostatného subjektu práva - fyzickej osoby, byť daným dokumentom viazaný. Zároveň je v tejto súvislosti nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ napĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov, a teda je potrebné zohľadniť právnu úpravu obsiahnutú v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Konkrétne poukazuje navrhovateľ na samotné znenie rozhodcovskej doložky, ktorá je v hrubom rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľnú podmienku považuje ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Právnym dôsledkom uvedených skutočností je, že vydaný rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom. Súčasne navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Co 1/2012 zo dňa 21. 03. 2012. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, preto nemožno hovoriť o platnom uzatvorení rozhodcovskej doložky medzi navrhovateľom a odporcom, a teda rozhodcovský súd nebol oprávnený zaviazat' navrhovateľa na plnenie, nakoľko neexistuje právomoc rozhodcovského súdu konať v uvedenej veci, v dôsledku čoho je rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že ručiteľské náležitosti platného právneho úkonu tak, ako ich vyžaduje § 37 Občianskeho zákonníka, pretože nie je určité a zrozumiteľné, nehovoriac pritom o tom, že nebolo podpísané navrhovateľom ako fyzickou osobou a samostatným subjektom práva. Porušenie práv navrhovateľa v rozhodcovskom konaní vidí navrhovateľ aj v tom, že voči navrhovateľovi bola v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi uplatnená pri doručovaní rozhodcovského rozsudku fikcia doručenia. Súčasne sa navrhovateľ v podanom návrhu domáhal odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku ako jediného možného prostriedku ochrany navrhovateľa pred hroziacimi nezákonnými zásahmi do jeho práv.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nenamieta platnosť svojho podpisu na Rámцovej kúpnej zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach, ale len skutočnosť, že ich podpísal len za spoločnosť VME Group, s. r. o.. Navrhovateľ svojim podpisom prehlásil, že si obsah zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok prečítal, pochopil ho a bez výhrad ho prijal, a to slobodne, vážne a nie pod nátlakom. Tak zmluva, ako i Všeobecné obchodné podmienky, ako i predmet v nich určený, je dostatočne určitý a ich obsah nie je v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Podnikatelia by mali byť pri vstupovaní do obchodno-právnych záväzkových vzťahov obozretný a zodpovedný, aby eliminovali v čo najväčšej miere riziko svojho podnikania. Taktiež pokiaľ jeden subjekt podpisuje určitý dokument za viac subjektov, nie je potrebné na tomto dokumente uvádzať viac podpisov, teda v konečnom dôsledku tým, že navrhovateľ podpísal Rámcovú kúpnu zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky bez výhrad, prijal a súhlasil so všetkými podmienkami nej uvedenými, a teda aj so svojim ručiteľským záväzkom a s tým, aby sa na všetky spory, ktoré vzniknú medzi ním a odporcom alebo medzi spoločnosťou VME Group, s. r. o. a odporcom z právnych vzťahov vzniknutých na základe tejto zmluvy alebo súvisiacich s touto zmluvou, vrátane sporov o platnosť, výklad alebo zánik tejto zmluvy, predložili na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní. Ďalej odporca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo V 87/2007 a nález Ústavného súdu IV. ÚS 333/2012-10 zo dňa 21. 06. 2012. Tvrdenie navrhovateľa, že Rámcová kúpna zmluva, ako i Všeobecné obchodné podmienky boli uzatvorené výlučne medzi odporcom ako predávajúcim a spoločnosťou VME Group, s. r. o. neobstoja. Je zrejmé, že navrhovateľ do tohto zmluvného vzťahu vstúpil ručiteľskou doložkou, ktorá má všetky zákonom predpísané náležitosti. Vzhľadom na znenie článku 6 bod 2 Všeobecných obchodných

podmienok a vzhľadom na hlavičku Rámcovej kúpnej zmluvy, v ktorej je presne identifikovaný štatutár svojim menom, priezviskom a dokonca aj adresou trvalého pobytu, má odporca za to, že uvedené je dostačujúce na určenie zmluvných strán. Zákon nepredpisuje formu, akou majú byť zmluvné strany v zmluve uvedené, a teda je čisto na dohode strán a na ich zmluvnej voľnosti akú formu si zvolia, takže odporca má za to že, spôsob označenia zmluvných strán v záhlaví zmluvy nie je v tomto prípade absolútne smerodajný, a teda nepredstavuje neplatnosť rozhodcovskej doložky tak, ako to uvádza navrhovateľ. Tvrdenie navrhovateľa, že nebol zmluvnou stranou zmluvy, nemá oporu v platnom právnom poriadku. Ručenie podľa § 303 Obchodného zákonníka má konsenzuálny charakter - veriteľ a ručiteľ sú zmluvnou stranou uvedeného záväzkového vzťahu. Bez vedomia a vôle navrhovateľa by nemohlo dôjsť k platnému prevzatiu ručiteľského záväzku, tým viac že tento úkon bol obsiahnutý v rámci jednej listiny - zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Odporca má za to, že je nepochybné, že aj navrhovateľ je zmluvnou stranou zmluvy, a to v časti týkajúcej sa prevzatia ručiteľského záväzku, preto sa na neho vzťahuje rozhodcovská doložka. Nie je možné stotožniť sa ani s tvrdením, že Všeobecné obchodné podmienky boli podpísané len za spoločnosť odporcu a spoločnosť VME Group, s. r. o., ale je jednoznačné, že boli podpísané aj za osobu navrhovateľa. Navrhovateľ svojim podpisom na Rámcovej zmluve ako i na Všeobecných obchodných podmienkach potvrdil svoj prejav vôle podpísať dané dokumenty, a teda súhlasil so všetkými ustanoveniami zmluvy, ako i Všeobecných obchodných podmienok, teda súhlasil s ručením za záväzky spoločnosti VME Group, s. r. o., ako i s rozhodcovskou doložkou. Takéto ručiteľské vyhlásenia sú bežnou obchodnou praxou v rámcových kúpnych zmluvách, pričom na platnosti takýchto ručiteľských vyhlásení sa uzniesla i súdna prax. Taktiež je nemožné súhlasiť ani s tvrdením navrhovateľa, že v tomto prípade vystupuje ako spotrebiteľ. Je nepochybné, že Rámcová zmluva, a to i Všeobecné obchodné podmienky, boli uzatvorené medzi dvoma obchodnými spoločnosťami, pričom konateľ jednej zo spoločností, teda navrhovateľ ako konateľ vstúpil do tohto vzťahu v rámci obchodnej činnosti ako ručiteľ. Právny vzťah teda nie je možné subsumovať pod ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľa.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkaznými prostriedkami označenými a predloženými účastníkmi konania a celým spisovým materiálom Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici zriadeného pri spoločnosti Rozhodcovský súd Banská Bystrica, s. r. o. (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“), sp. zn. SR 245/2012.

Zo spisového materiálu Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici zriadeného pri spoločnosti Rozhodcovský súd Banská Bystrica, s. r. o. (ďalej len „rozhodcovský súd“), sp. zn. SR 245/2012, súd zistil, že dňa 07. 09. 2012 bol rozhodcovskému súdu doručený návrh spoločnosti MPL TRADING, spol. s r. o. Bratislava, t. j. odporcu v tomto súdnom konaní (ďalej len „odporca“) proti spoločnosti VME Group, s. r. o. Bratislava ako odporcovi 1/ a proti F. Q. ako odporcovi 2/, t. j. navrhovateľovi v tomto súdnom konaní (ďalej len „navrhovateľ“) o zaplatenie sumy 30 753,52 Eur, zmluvnej pokuty v sume 1 304,78 Eur a špecifikovaného úroku z omeškania vo výške 0,05 % denne titulom úhrady kúpnej ceny na základe Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012. Prílohou predmetného návrhu bola aj Rámcová kúpna zmluva zo dňa 27. 01. 2012 spolu so Všeobecnými obchodnými podmienkami.

Z Rámcovej kúpnej zmluvy súd zistil, že táto bola uzatvorená dňa 27. 01. 2012 medzi zmluvnými stranami, ktorými v záhlaví zmluvy bol označený odporca ako predávajúci a spoločnosť VME Group, s. r. o., Bratislava, IČO: 44 211 171 ako kupujúci, keď za kupujúceho ako štatutár konal navrhovateľ. Článok I. Zmluvy upravoval Všeobecné ustanovenie, článok II. Zľavy a rabatové podmienky, článok III. Splatnosť a kredit limit, článok IV. Výhradu vlastníctva, článok V. Trvanie zmluvy, článok VI. Poverené osoby a článok VII. Spoločné a záverečné ustanovenia tak, že strany tejto zmluvy sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe tejto zmluvy, alebo súvisiace s touto zmluvou, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto zmluvy, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu v Banskej Bystrici zriadenému pri Rozhodcovský súd Banská Bystrica, s. r. o., IČO: 44 103 956 podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu. Ďalej bolo v článku VII. Zmluvy uvedené, že súčasťou tejto zmluvy sú VOP spoločnosti MPL TRADING, spol. s r. o. a zmluvné strany svojim podpisom prehlasujú, že si obsah zmluvy a VOP prečítali, pochopili ho a bez výhrad ho prijímajú, a to slobodne, vážne, a nie pod nátlakom. Následne je pod zmluvou predtlačený text „D. F. X.“, ktorý bol v záhlaví zmluvy označený ako štatutár predávajúceho a uvedený je nečitateľný podpis. Ďalej je predtlačený text „pečiatka + podpis“, následne sa nachádza odtlačok pečiatky kupujúceho a nečitateľný podpis.

Súd ďalej zistil, že článok 6 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti odporcu upravoval Kúpnu cenu a platobné podmienky, keď podľa článku 6.2 štatutár kupujúceho uvedený v RKZ týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka predávajúcemu vyhlasuje, že preberá na seba ručiteľský záväzok, že uspokojí predávajúceho ako veriteľa v prípade, ak kupujúci ako dlžník nebude schopný platiť svoje záväzky z tejto zmluvy. Článok 10 Všeobecných podmienok upravoval Záverečné ustanovenia, keď podľa článku 10 bod 3 zmluvné strany tejto zmluvy sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe tieto zmluvy alebo súvisiacich s touto zmluvou, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto zmluvy, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu v Banskej Bystrici zriadenému pri Rozhodcovský súd Banská Bystrica, s. r. o., IČO: 44 103 956, podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu. Následne je za textom Všeobecných obchodných podmienok predtlačný text „D.. F. X.“ a nasleduje nečitateľný podpis, ďalej je predtlačný text „uviesť meno + priezvisko štatutára, následne sa nachádza odtlačok pečiatky spoločnosti VME Group, Bratislava a nečitateľný podpis.

Uznesením sp. zn. SR 245/2012 zo dňa 10. 09. 2012 rozhodcovský súd navrhovateľovi uložil, aby v lehote 10 dní predložil rozhodcovskému súdu písomne žalobnú odpoveď, v ktorej je povinný vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe a je v žalobnej odpovedi povinný označiť a predložiť dôkazy, o ktoré svoje tvrdenia opiera a ktoré navrhuje vykonať. Konštatované uznesenie spolu s návrhom na začatie rozhodcovského konania, Rámcovou kúpnu zmluvou, faktúrami, výpisom z účtovníctva odporcu a poslednou predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu, boli navrhovateľovi doručované a zásielka bola vrátená späť rozhodcovskému súdu ako neprevzatá v odbernej lehote. Rovnako ako neprevzatá v odbernej lehote bola rozhodcovskému súdu vrátená aj obdobná zásielka doručovaná spoločnosti VME Group, s. r. o. Bratislava.

Dňa 12. 10. 2012 rozhodcovský súd vyhlásil vo veci rozsudok sp. zn. SR 245/2012, ktorým uložil spoločnosti VME Group, s. r. o. Bratislava a navrhovateľovi spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť odporcovi istinu vo výške 30 753,52 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 1 304,78 Eur, špecifikovaný úrok z omeškania a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 3 738,17 Eur, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov v rozsahu plnenia zaniká povinnosť druhého. Konštatovaný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 30. 05. 2014, kedy navrhovateľ prevzal poštovú zásielku, čo vyplýva z poštovej doručky.

Ako listinný dôkaz v tomto súdnom konaní navrhovateľ označil a predložil aj uznesenie Okresného súdu Bratislava III. č. k. 35Er 3345/12-67, Ex 4928/12 zo dňa 17. 03. 2014; Námiety navrhovateľa voči exekúcii zo dňa 19. 08. 2013.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 1 písm. j) Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Súd poukazuje na skutočnosť, že keďže v danom prípade rozhodcovské konanie prebiehalo a návrh na zrušenie rozhodcovského konania bol podaný pred dátumom 01. 01. 2015, súd posudzoval nárok navrhovateľa podľa ustanovení Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, účastník rozhodcovského konania sa môže na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku len z taxatívne zákonom vymedzených dôvodov. Účelom inštitútu zrušenia rozhodcovského rozsudku je umožniť preskúmať, či boli splnené základné podmienky, aby bolo suspendované právo domáhať sa svojich práv na všeobecnom súde, teda všeobecný súd má vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu kontrolnú funkciu. V prípade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku teda všeobecný súd len skúma, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci v rámci rozhodcovského konania a neposudzuje uplatnený návrh aj podľa predpisov hmotného práva, a teda aj zákonodarca presne taxatívne vymedzil dôvody, na základe ktorých sa účastník rozhodcovského konania môže na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku.

V konaní potom nebolo sporné, že rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. SR 245/2012 zo dňa 12. 10. 2012 navrhovateľ a spoločnosť VME Group, s. r. o., Bratislava v procesnom postavení odporcov boli spoločne a nerozdielne zaviazaní na splnenie špecifikovanej povinnosti vo vzťahu k odporcovi, v procesnom postavení navrhovateľa, teda navrhovateľ ako účastník rozhodcovského konania je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Sporná nebola ani skutočnosť, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 30. 05. 2014, ktorú skutočnosť súd považoval za preukázanú z poštovej doručky nachádzajúcej sa v spisovom materiály rozhodcovského súdu a v tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že bezodkladne po vydaní rozsudku tento nebol navrhovateľovi doručovaný ako účastníkovi konania, teda fyzickej osobne, bol doručovaný len spoločnosti VME Group, s. r. o. Bratislava a navrhovateľovi len v pozícii konateľa tejto spoločnosti. Keďže návrh na začatie tohto súdneho konania bol súdu doručený dňa 11. 06. 2014, čo vyplýva z prezenčnej pečiatky súdu nachádzajúcej sa na č.l. 1 spisu, súd považoval za preukázané, že návrh bol podaný v zákonnej lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku na základe toho, že popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014) a že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 40 ods. 1 písm. j) Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014).

S poukazom na § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Prejav vôle sa môže uskutočniť formou konania alebo opomenutia, buď výslovne - ústne či písomne alebo konkludentným spôsobom, t. j. iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť (§ 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Konanie subjektu, ktoré nezodpovedá definícii právneho úkonu, nemožno za právny úkon považovať, preto v takomto prípade nemožno uvažovať ani o prípadnej platnosti či neplatnosti právneho úkonu.

Navrhovateľ sa potom bránil v konaní tvrdením, že navrhovateľ ako fyzická osoba nie je zmluvnou stranou Rámcovej kúpnej zmluvy a ako zmluvná strana nepodpísal ani Všeobecné obchodné podmienky, a teda rozhodcovskú doložku nemožno považovať za platne uzavretú medzi navrhovateľom a odporcom.

V konaní nebolo sporné, že Rámcovú kúpnu zmluvu zo dňa 27. 01. 2012 ako predávajúci uzatvoril odporca a ako kupujúci spoločnosť VME Group, s. r. o. Bratislava, za ktorú ako štatutárny zástupca - konateľ konal navrhovateľ.

S poukazom na § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu a s poukazom na § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka strany sa nemôžu odchýliť od základných ustanovení uvedených pre jednotlivé zmluvné typy v Tretej časti Obchodného zákonníka upravujúcej Obchodné záväzkové vzťahy. Obchodný zákonník teda v ustanovení § 409 ods. 1, ako základnom ustanovení pre kúpnu zmluvu, ako zmluvné strany určil kupujúceho a predávajúceho. Ak teda dňa 27. 01. 2012 medzi odporcom a spoločnosťou VME Group, s. r. o., Bratislava došlo k uzatvoreniu zmluvy, ktorú síce zmluvné strany označili ako „Rámcová kúpna zmluva“, bez ohľadu na zmluvnými stranami špecifikované označenie, išlo o uzatvorenie kúpnej zmluvy a keďže sa jednalo o zmluvu uzatvorenú medzi podnikateľmi pri ich

podnikateľskej činnosti, išlo o uzatvorenie kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Súd potom jednoznačne dospel k záveru, že zmluvnými stranami Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012 bol len odporca ako predávajúci a spoločnosť VME Group, s. r. o. Bratislava ako kupujúci. Navrhovateľ v danom prípade bol len konateľom, teda štatutárnym zástupcom kupujúceho, teda navrhovateľ konal za kupujúceho ako právnickú osobu ako jej štatutárny orgán (§ 13 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka), čím sa však navrhovateľ nestal zmluvnou stranou Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012.

S poukazom na § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplní určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom. Ak teda navrhovateľ následne vo Všeobecných obchodných podmienkach vyhlásil odporcovi ako predávajúcemu, že preberá na seba ručiteľský záväzok, ručením vznikol dvojstranný záväzkový vzťah medzi navrhovateľom ako ručiteľom a odporcom ako veriteľom. Ručiteľským vyhlásením však nevznikol žiadny zmluvný vzťah, keďže pojem záväzok a zmluva nie sú totožné pojmy (§ 489 Občianskeho zákonníka). Aj keď ručenie má akcesorický a subsidiárny charakter k záväzkovému vzťahu, ktorý zabezpečuje, ručiteľ nevstupuje do vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, teda nestáva sa zmluvnou stranou ich zmluvy. Aj po ručiteľskom vyhlásení navrhovateľa, že uspokojí odporcu, ak spoločnosť VME Group, s. r. o. Bratislava ako kupujúci nesplní záväzok proti odporcovi ako predávajúcemu, zmluvnými stranami Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012 naďalej ostal len predávajúci a kupujúci, teda odporca a spoločnosť VME Group, s. r. o. Bratislava a okrem toho z titulu zabezpečenia záväzku vznikol samostatný záväzkový vzťah medzi odporcom ako predávajúcim, t. j. veriteľom a navrhovateľom ako ručiteľom.

Zmluvnými stranami Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012 teda boli len predávajúci a kupujúci a ak zmluvné strany, t. j. predávajúci a kupujúci, či už v texte zmluvy v článku VII. alebo vo Všeobecných obchodných podmienkach v článku 10 sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe tejto zmluvy alebo súvisiacich s touto zmluvou, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní, išlo len o dohodu zmluvných strán, teda len o dohodu medzi predávajúcim a kupujúcim, nie aj o dohodu s ručiteľom.

Súd potom dospel k záveru, že navrhovateľ ako ručiteľ rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku neuzatvoril, teda medzi odporcom a navrhovateľom rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka nevznikla. Pri neexistencii právneho úkonu nie je možné dovoľávať sa ani jeho neplatnosti, a teda ak navrhovateľ nebol účastníkom - stranou rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, nemôže sa domáhať jej neplatnosti. Súd preto dospel k záveru, že nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že rovnaký právny názor vyslovil aj v rozsudku č. k. 64Cb 47/2014-56 zo dňa 14. 10. 2014, ktorý vychádzal zo skutkovo a právne totožného nároku, keď účastníkom konania na strane odporcu bola taktiež spoločnosť MPL Trading, spol. s r. o. Bratislava a ktoré rozhodnutie bolo potvrdené aj v odvolacom konaní.

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku aj z dôvodu, že boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Rovnako podľa ustanovení Zákona o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, teda platného a účinného tak pri uzatváraní Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012, pri vzniku uplatneného nároku odporcu, ale aj pri posudzovaní nároku odporcu v rozhodcovskom konaní, spotrebiteľom pre účely Zákona o ochrane spotrebiteľa bola fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Pri uzatváraní Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2012 však navrhovateľ konal ako konateľ kupujúceho, teda ako konateľ spoločnosti VME Group, s. r. o. Bratislava, ktorá tovar od odporcu kupovala pre účely svojej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ teda nekonal ako občan - fyzická osoba, ale ako štatutárny zástupca - konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, a teda konal v rámci obchodnej a

podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti, ktorej bol konateľom. Na navrhovateľa preto nemožno použiť ustanovenia o spotrebiteľovi, keď aj ručiteľský záväzok prevzal práve z dôvodu, že bol konateľom spoločnosti kupujúceho. Navyiac, ako už bolo aj konštatované, medzi navrhovateľom a odporcom ani žiadna zmluva nevznikla, len ručiteľský záväzok.

Súd potom dospel k záveru, že navrhovateľ nemal postavenie spotrebiteľa, a teda nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ sa nemôže domáhať neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, keďže medzi navrhovateľom a odporcom rozhodcovská zmluva nevznikla a vzhľadom na to, že navrhovateľ nemal ani postavenie spotrebiteľa, neboli dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd neposúdil nárok navrhovateľa ako dôvodný.

Súd potom poukazuje ešte na skutočnosť, že tak ako už bolo konštatované, v prípade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku všeobecný súd len skúma, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci v rámci rozhodcovského konania, a teda aj zákonodarca taxatívne vymedzil dôvody, na základe ktorých sa účastník rozhodcovského konania môže domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku. Keďže všeobecný súd posudzuje dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku len v medziach, teda z dôvodov, ktoré určí v podanej žalobe účastník rozhodcovského konania, ktorý sa zrušenia rozhodcovského rozsudku domáha, je povinnosťou tohto účastníka rozhodcovského konania uviesť, podľa ktorého konkrétneho zákonom taxatívne vymedzeného dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku sa svojho nároku domáha, keď vymedzenie a konkretizovanie dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku je o to dôležitejšie, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa podáva v prekluzívnej lehote. V danom prípade navrhovateľ, ktorý bol aj právne zastúpený, jednoznačne špecifikoval, že zrušenia rozhodcovského rozsudku sa domáha z dôvodov podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014, a teda súd bol oprávnený posudzovať dôvodnosť nároku navrhovateľa len v takto vymedzenom rozsahu a dôvodoch pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ na pojednávaní konanom dňa 25. 09. 2015 právny zástupca navrhovateľa žiadal o poskytnutie lehoty na zváženie ďalšieho postupu a na predloženie ďalších dôkazov, a to po konzultácii s klientom (navrhovateľom), súd toto nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a určenie ďalšieho termínu pojednávania, keď hoci s poukazom na § 49 ods. 1 veta prvá O.s.p. súd predvolanie na termín pojednávania doručoval len právnemu zástupcovi navrhovateľa, je bežnou praxou, že účastník sa pojednávania zúčastní aj bez toho, aby bol osobitne predvolaný. V danom prípade súd nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz výsluchom navrhovateľa, keďže vo veci išlo o otázku právnu, nie skutkovú, preto priamo navrhovateľovi predvolanie na termín pojednávania nedoručoval (§ 49 ods. 1 veta druhá O.s.p.), navrhovateľ však mal právo pojednávania sa zúčastniť.

Vychádzajúc z konštatovaných skutočností, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ podal aj návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku. Keďže podľa § 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný a súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozsudku odložiť a keďže konajúci súd vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku nemienil odložiť pred meritórnym rozhodnutím veci a následne nemienil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku odložiť ani vzhľadom na výsledok tohto súdneho konania, o takomto návrhu navrhovateľa procesne ani nerozhodoval.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 1 000,40 Eur s DPH za právne zastúpenie v sume 372,17 Eur za 2 úkony právnej služby po 61,85 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu), za 1 úkon právnej služby v hodnote 1 v sume 16,13 Eur (pojednávanie dňa 17.03.2015 odročené bez prejednania veci), za 2 úkony právnej služby po 64,53 Eur (písomné podanie zo dňa 25.03.2015, účasť

na pojednávaní dňa 25.09.2015), k tomu režijný paušál 2 x 8,04 Eur za úkony vykonané v roku 2014 a 3 x 8,39 Eur za úkony vykonané v roku 2015 a 20 % DPH v sume 62,03 Eur, z náhrady trov cestovného pri použití osobného motorového vozidla BMW trieda 740I pri ceste na pojednávanie z Bratislavy do Banskej Bystrice a späť dňa 17. 03. 2015 v sume 147,16 Eur (priemerná spotreba 9,9 l/100km, cena pohonných hmôt 1,073 Eur/l, sadzba základnej náhrady za opotrebenie vozidla 0,183 Eur/km, počet kilometrov 424 km, 20 % DPH v sume 24,53 Eur) a dňa 25. 09. 2015 v sume 145,55 Eur (cena pohonných hmôt 1,041 Eur/l, 20 % DPH v sume 24,26 Eur) a z náhrady za stratu času za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 17. 03. 2015 v sume 167,76 Eur (10 polhodín po 13,98 Eur, 20 % DPH v sume 27,96 Eur) a dňa 25. 09. 2015 v sume 167,76 Eur. Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná podľa § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15, § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

V zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. je potrebné, aby navrhovateľ povinnosť uloženú týmto rozhodnutím splnil do 3 dní od jeho právoplatnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia vo vyhotovení dvojmo alebo ústne do zápisnice prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, iba že namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.